

UITVOERDERS:

Gemengd Koor Cantate
o.l.v. Marie-Rose Van Gerven

Kinderkoor Cantate
o.l.v. Linde Verschelde

Verteller: Nele Colebunders

Violen 1: Michel Awouters
Lieve Corstjens
2: Véronique Henderix
Serafien Dhondt

Altviool: Cécile Awouters

Cello: Bert Maesen

Contrabas: Eddy Verstappen

Fluit: Els Nijs

Hobo: Griet Bols

Klarinet: Kris Vuylsteke

Hoorn: Patrick Warson

Fagot: Johan Moesen

Slagwerk: Chris Opsteyn
Mieke Buekers

ALGEMENE LEIDING:

Marie-Rose Van Gerven

Deel I

Marialiederen met intermezzi van Mark Joly door het houtblazerskwintet

Ave Maria, gratia plena	Jakob Arcadelt
Bogoroditsye Dyevo	Sergei Rachmaninov
Ave maris stella	Trond Kverno
Ave Maria	Javier Busto
A Hymn to the Virgin	Benjamin Britten
Totus Tuus	H. Mikolaj Gorecki

Deel II

Het Limburgs strijkkwartet Andante uit het strijkkwartet "Rosamunde" van Franz Schubert

b

Deel III

Kinderkoor Cantate

Maria door een doornwoud trad.

Koorbewerkingen: Hubert Van Vaeck,
Kurt Bikkembergs

Bewerking: Kurt Bikkembergs

Fum fum fum

Catalaans traditioneel kerstlied

Bewerking: Kurt Bikkembergs

Deel IV

Het kindeken Jezus in Vlaanderen

Naar de roman van Felix Timmermans

Muziek: Geert Malisse

Voor koor, orkest en verteller

Over "Het kindeken Jezus in Vlaanderen"

Waarom schrijft iemand een roman over de geboorte van Jezus en laat dat gebeuren in Vlaanderen? Felix Timmermans verklaarde deze keuze in zijn verhaal "Rond ' Het kindeken Jezus in Vlaanderen". Hij herinnert zich hoe hij reeds op zeer jonge leeftijd kennis maakte met de bijbelse verhalen omdat zijn vader die zo mooi kon vertellen. Vader Timmermans plaatste die vertelsels steevast in het kader van de stad Lier en omgeving en liet er heel veel volkse figuren een actieve rol in spelen. Later bewonderde Felix de schilderijen van Van der Weyden, Van Eyck, Van der Goes en vooral van zijn geliefkoosde Breughel. Zij schilderden de geboorte van Jezus, zijn dood, de vlucht naar Egypte... en gebruikten het Vlaamse landschap als achtergrond. Wat zij deden met het penseel wou Timmermans doen met de pen. Toen hij in 1916 begon met het schrijven van het boek had hij een periode van geestelijke ontmoediging doorworsteld. De oorlog, de dood van zijn moeder, de ontwrichting van het dagelijkse leven, dat alles had hem uit zijn lood geslagen. Toch putte hij stilaan weer moed uit de schoonheid van de natuur, de goedheid van vele mensen, het gebed en zette zich aan het werk. Nauwelijks een jaar later werd het boek gedrukt en ging vlot over de toonbank. Timmermans zelf beschreef zijn boek als "een serie tafereelkens, een vertellend schilderij" en het succes verklaarde hij als volgt: "In deze barre oorlogstijd hebben mensen nood aan opbeuring en iets waar ze zichzelf en hun geloof in herkennen. In de compositie van Geert Malisse kunnen wij nu weer genieten van de eenvoudige maar zeer plastische taal van Timmermans. Wie goed luistert "ziet" de herders, de koningen, het kindeken, Jozef en Maria. Felix Timmermans zou dit zeker goedkeuren!

Veel luistergenot.

Ave Maria, gratia plena

Jakob Arcadelt

Ave Maria gratia plena Dominus
Dominus tecum.
Benedicta, benedicta tu in mulieribus
Et benedictus fructus ventris tui Jesus
Sancta Maria mater dei,
Ora pro nobis peccatoribus,
Nunc et in hora mortis nostrae.
Amen.

Wees gegroet Maria
Wees gegroet Maria, vol van genade
De Heer is met U.
Gezegend zijt gij boven alle vrouwen.
En gezegend is de vrucht van uw
lichaam Jezus.
Heilige Maria, moeder Gods
bidt voor ons, arme zondaars,
nu en in het uur van onze dood.
Amen.

Bogoroditsye Dyevo

Sergei Rachmaninov

Bogoroditsye Dyevo, raduissya,
Blagodatnaya Mariye,
Gospod s Toboyu.
Blagoslovyenna Tyi v zhenach,,
I blagoslovyen Plod chryeva Tvoyego
yako Spassa Rodila
Yessi dush nashikh.

Wees gegroet Maria
Wees gegroet Maria, vol van genade
De Heer is met U.
Gezegend zijt gij boven alle vrouwen.
En gezegend is de vrucht van uw
lichaam Jezus.
Heilige Maria, moeder Gods
bidt voor ons, arme zondaars,
nu en in het uur van onze dood.
Amen.

Ave maris stella (hymne 8°-9° eeuw)

Trond Kverno

Ave maris stella, Dei Mater alma
Atque semper virgo,
Felix caeli porta

Sumens illud Ave Gabrielis ore
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen

Solve vincla reis, Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus,

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac et custos.

Vitam praesta puram,
Iter para tuum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.

Sit laus, Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritus Sancto,
Tribus honor unus
Amen
Ave, gratia plena!
Dominus tecum!
Benedicta tu in mulieribus!

Gegroet, sterre der zee,
verheven moeder Gods en maagd,
onze poort naar de hemel;

Door de ave-groet uit Gabriëls mond
te aanvaarden hebt gij ons gegrond-
vest in vrede en Eva's naam veranderd.

Breek de boeien van de geboeiden,
geef blinden weer licht,
zwak onze zwakheden af,
maak onze sterke kanten sterker.

Toon ons dat ge een moeder zijt.
Moge Hij, die voor ons geboren is
en geheel de uwe wilde zijn,
onze gebeden verhoren.

Uitverkoren maagd,
onder allen de meest milde,
maak ons vrij van het kwade,
maak ook ons mild en zuiver.

Maak onze levensweg rechtschapen,
bereid ons een veilige weg,
opdat we, met Jezus in ons midden,
voor altijd samenzijn.

Lof zij God de Vader,
de zoon Christus en de Geest:
Deze drie komt alle lof toe.

Ave Maria

Javier Busto

Ave Maria gratia plena Dominus
Dominus tecum.
Benedicta, benedicta tu in mulieribus
Et benedictus fructus ventris tui Jesus
Sancta Maria mater dei,
Ora pro nobis peccatoribus,
Nunc et in hora mortis nostrae.
Amen.

Wees gegroet Maria
Wees gegroet Maria, vol van genade
De Heer is met U.
Gezegend zijt gij boven alle vrouwen.
En gezegend is de vrucht van uw
lichaam Jezus.
Heilige Maria, moeder Gods
bidt voor ons, arme zondaars,
nu en in het uur van onze dood.
Amen.

A Hymn to the Virgin

Een loflied op de maagd

Benjamin Britten

Of one that is so fair and bright
Velut maris stella
Brighter than the day is light,
Parens et puella:
I cry to thee, thou see to me,
Tam pia
Lady, pray thy Son for me,
Maria

That I may come to thee.

All this world was forlorn
Eva peccatrice,
Till ou Lord was y born
De te genetrice
With ave it went away
Darkest night, and comes the day
Salutis;

The well springeth out of thee.
Virtutis

Lady flow'r of everything
Rosa sine spina
Thou bare Jesu, Heaven's King,
Gratia divina:
Of all thou bear'st the prize,
Lady ,queen of paradise
electa
Maid mild, mother
es effecta

Van één die zuiver is en puur
klaarder dan het morgenuur
Ik roep tot u, zorg voor mij
Vrouwe, bid uw Zoon voor Mij
Als een sterre der
zee
Moeder en vrouw
Zo toegewijd, Maria
Dat ik ooit kom tot U

Heel de wereld was verloren
tot onze Heer werd geboren
Met een groet vertrok welaan
de donkere nacht, de dag brak aan
Waar Eva tot zonde
kwam

Werd u een moeder
Van welvaren en
deugdelijkheid
De bron ontspringt in U

Vrouwe, bloem van ieder ding
draagster van Jezus, hemelse Koning
U komt alle lof toe Vrouwe,
paradijselijke Vorstin
milde maagd, moeder

Roos zonder doorn,
Goddelijke gratie:
Uitverkoren,

voltooid

Totus Tuus

Henryk Mikolaj Gorecki

Maria Totus tuus sum Maria
Mater nostri
Redemptoris, Virgo Dei Virgo pia
Mater mundi Salvatoris
Totus Tuus sum Maria.

Ik ben geheel de Uwe, Maria
Moeder van onze verlosser
Goddelijke maagd,
Toegewijde maagd,
Moeder van de redder van de wereld.

Maria door een doornwoud trad

Koorbewerking: Hubert Van Vaeck
Kurt Bikkembergs
Bewerking: Kurt Bikkembergs

Maria door een doornwoud trad, Kyrieleison
't Had zeven jaar geen loof gehad.
Jesus en Maria

Wat droeg Maria aan haar hart? Kyrieleison
Een klein lief kindje zonder smart
Dat droeg Maria aan haar hart.
Jesus en Maria

De doornen brachten rozen voort
Als 't kindje werd in 't woud gehoord
Dan brachten doornen rozen voort
Jesus en Maria

Fum Fum Fum

Catalaans traditioneel kerstliedje
Bew.: Kurt Bikkembergs

A vinticin de desembre fum, fum, fum!
Hanas cut un minyo net, ros i blanquet.
Fill de la Verge Maria, n'est nat
en una establia,
Fum, fum, fum! Hanas fum!

Aqui dalt de la muntanya fum, fum, fum!
Si n'hi ha dos pastores,
Abrigadets, amblapell i la sa mara menjen
ous i boti Farra,
fum, fum, fum! Si n'hi fum!

Qui en dirà, més gran mentida fum, fum, fum,
Ja en respon el ma joral, el gran tebal,
Jo en faré deu mil camades,
amb un salt totes plegades.
Fum, fum, fum! Ja en res fum!

Deu nos dones Santes festes fum, fum, fum!
Amb temps de fred i calos, i molt millor, oe
Fentne de Jesus memoria perquiens vulgui
dalt la gloria,
Fum, fum, fum!

Het kindeken Jezus in Vlaanderen.

Tekst: Felix Timmermans

Muziek: Geert Malisse

1. Hij kusse mij met den kusse zijns mondts.

Hij kusse mij met den kusse zijns mondts,
Want uw borsten zijn beter dan wijn.
Welriekende naar de allerbeste zalven,
Uitgestorte oly is uw naam,
Daarom hebben de jonge dochterkens u bemint.

Ik ben een bloeme des veldts
en ene lelie der dalen.
Gelijk een appelboom onder de bomen
der bosschagen,
Alzo is mijn lief onder de zonen,
Onder zijn schaduw heb ik gezeten,
En zijn vrucht is zoet in mijn kele.

Hij heeft mij geleid in den wijnkelder,
Hij heeft de liefde in mij geschikt
Onderzet mij met bloemen,
Omzet mij met appelen,
Want ik quelle van liefde.
Hij kusse mij met den kusse zijns mondts.

Murmelend bad Maria in de
late Zondagstilte.
In dezen zondagavond was zij stil van
weemoed en vol van moederlijk verlangen.
Zij wierp haren blauwen katoenen kapmantel
om, nam haar kerkboek van de schouw en
ging naar 't lof.
Zij stapte door het dreefken, hare
klederen ruisten in de stilte en heur hart
woog zwaar van weemoed.
En toen gebeurde het.
Er waaide een zoet muziek door de
fijne takken der bomen. Maria zag bevreesd
omhoog, en toen ze weer voor zich keek,
stond er daar, geweven uit avonddamp en
maneschijn, een overschone engel met
kers-rode kazuivel om, en leliënbloemen
in zijn hand. En met een wonderzoet
geluid, nooit van een mens gehoord,
lijk een vogel, zong het uit den schonen
engel zijn mond, dat zij begroet was en
den Heer bezat, en zij gebenedijd was
onder alle vrouwen,
alsmede de heilige vrucht haars lichaams.

2. O suyver Maecht van Israël

Ave Maria

O suyver maecht van Israël
Wilt seer verblijden U van dese bootschap
schone, Die ic hier breng tot U:
Benedicta tu in mulieribus.

O Maria, Ave gratia plena tecum Dominus.
Benedicta tu in mulieribus.

Ave Maria

O moeder Gods van Hemelrijk,
Jezus uw kinde cleyn, altijt voor ons Hem
bidden, dat Hij ons algemeyn,
Van ons sonden reyn maeken wil,
Groot ende cleyn.

O Maria, Ave gratia plena tecum Dominus.
Benedicta tu in mulieribus.

Er kwam toen een stilte, waarin Maria sprak vol overgave en bevend van verheuging:
"Ziehier het dienstmaagdeken des Heren, mij geschiede naar uw woord!" En als Maria
weder opzag om den engel met haar ogen te bedanken, dreef het muziek uit de bomen,
was het weer stil en avondeenzaamheid en trage nevelen bedekten de velden. Als Maria
weder binnen kwam, vergat zij de lamp aan te steken, en wenend viel zij op tafel.
Zij weende van overgroot geluk en van wondere begenadiging, dat de tranen op de
gele bloemen lekten. Buiten stond de lucht vol sterren.

3. Het was een maghet suyver en net.

Het was een maghet suyver en net,
Uyt Davidts stadt gheboren,
Het staet gheschreven in de wet,
Van Godt was sij vercoren;
Sij was tot allen stonden,
Suyver van alle sonden;
Sij is voorwaer een spieghel claer voor u,
O maeghden eerbaer.
Den vijfentwintigsten dag van Meert,
De maen out vijftien daghen,
Den enghel quam met eeren weert
Tot haer naer Godts behaghen:
Doen was verwondert seere
D'edele maghet teere,
Als sij daer sagh het claer ghewach
Godts enghel door den dagh?

Hij sprack haer aen met groot ootmoet;
"Ave gratia plena"
"Vanwaer so comt my dese groet?"
sprack die maghet Maria
Hij sprack met claer vermonden:

"Ghij hebt de gratie gevonden,
weest niet vervaert noch oock beswaert,
ghij sijt van Gode bewaert".

Enige dagen na hun huwelijk waren ze uit het dorp op den heuvel vertrokken, omdat er nood was in het land, en er geen werk kwam.

Tot overmaat van ongeluk regeerde er toen over Vlaanderen een boze koning die, zoals altijd, een vreemde was. Herodes heette hij.

4. Orkest en pauken: ostinaat : Sonnerie

"De koning Herodes gebiedt aan alleenwoners, gevestigd binnen de palen van zijn rijk, dat ze zich op Zondag 25 December, moeten laten opschrijven, in de gemeente waaruit het hoofd des huisgezins voorkomt, teneinde dat Zijne Doorluchtige Majesteit zal te weten komen, hoeveel zielen zijne domeinen bewonen. Wie aan dit bevel niet voldoet, verbeurt zijne goederen, of wordt gestraft naar en lijve des persoons. Zeg het voort." Jozef had zijn zware botten en zijn winter-frak aan; zijn hoed zat hem diep over 't hoofd, en zijn handen waren in wollen wanten; om bij bijeengetrokken schoudertjes van Maria vielen de zware plooiën van haren blauwen kapmantel, waarvan de voering wit en purper gewafeld was, en bleek als de weerschijn van de sneeuw zat haar hoofd in den wijden kap verdoken. Eenzaam en eindeloos was de weg. En overalwaar ze gegaan hadden, gaapten de sporen hunner voeten in de sneeuw. Ze waren een kleine stip in de witte verte, en gingen onopgemerkt de landen langs. En tegen drie uur, als de zon glansloos, zwaargeel, in den mauven nevel achter de bomen zakte, zagen zij ginder in den heuvelkom, diep in het dal, het kleine Bethlehem in sneeuw, en hoorden zij muziek en gezang. "Wij zijn er!" juichte Jozef. "Vandaag zal ik baren," zei Maria.

5. O zalig heilig Bethlehem

O zalig heilig Bethlehem, o onder duizend
uitverkoren! Vereerd boven Jeruzalem.
Want Jesus is in u geboren.

Verheugt u dan, verheugt u, o Israël,
Hoe mocht m'u blijder boodschap brengen
Tot u zo komt Emmanuel:
Wilt uit der zonden slaap ontspringen.

En zij doolden herberg in, herberg uit;
zij vroegen wat simpel slapen bij nederige
lieden, burger en overheid, maar overal
wist men hun vriendelijk of onverschillig
te zeggen dat alle plaats genomen was.

Maar een kind dat voorbijkwam met een
houten emmer aan den arm, ging voorop
naar een verlaten stalleken, en Jozef en
Maria volgden met den ezel.

Zij gingen het stalleken binnen en vonden
er twaalf bieënkorven staan, wat hooi op
de schelft en stro op den grond, en tegen
den muur verbruikt gerief als een manke
kribbe, een stukken ploeg, kuipen, lege
zakken, een molensteen enz..., en waar
vroeger drie koeien hadden gestaan lag nu

rijshout en dorre bladeren.
't Rook er dof en gesloten, en grote spinnen
kropen verschrikt uit den schijn van de
lantaarn.

"Hier zal het dus gebeuren," zei Maria
mismoedig, en toch blij omdat heur kind
nu een dak zou hebben en warm liggen in
't hooi.

"'t Is God zelf die het zo wil," zei Jozef,
en hij hing de lantaren aan den balk, maakte
een bed van hooi en droge bladeren, en stopte
de windgaten met lege zakken. Maar door de
gaten van het dak bleven de sterren naar
binnen zien.

6. Ons genaket die avondstar

Ons genaket die avondstar, die ons
verlichtet also clær.
Wel was haar doe, Susa nina, susa noe,
Wel was haar doe! Jesus min, sprak Maria doe.

Dat huus dat hadde zo menich gat
daer Jesus in gheboren was.

En omtrent dezelfde ure "als de hemelen honing en zoetigheden begosten te druppelen" kwam Jozef gejaagd uit het lemen hutteken gelopen, met in de ene hand de lantaren, en in de andere het blikken busken. Hij ging op zoek naar water, want Maria was daareven wakker geworden, en met een trek van ingehouden pijn had ze bezorgd gefluisterd: "Jozef! Jozef!" Daarop had hij verbouwereerd gezegd: "Wacht wat, leg u wat neer in 't hooi, ik zal gaan water halen!" Toen was hij heengelopen. Als hij het deurken opende hoorde hij de bieën in hunne korven zingen, maar hoe verschoot hij niet, als het lantarenlicht terecht kwam op Maria die neergeknield, in lohangend haar en avondblauw kleed, tranen weende op een kreunend rood bloemig, naakt borelingske dat zij teder tegen hare borst drukte.

7. O Jozef! O Jozef!

O Jozef! O Jozef!
Mijn ziel smilt van geluk;
Want hier is mijn vlees en mijn bloed,
Waarin God zijn licht heeft gelegd,
Zijn licht heeft gelegd.

Ik ben de deur waarlangs
God op aarde komt.
Ik ben de horen waaruit de hemel zijn
overvloed uitschudt.
Ik ben de boom waarlangs de heilige Geest
zijn kostelijke vrucht heeft laten
rijp worden.

Ach, ik ben zo klein en zo nietig en als

mens van gener weerde.

O Jozef, hier is de zee uit een
druppelken regen gekomen,
De bruidegom uit zijn slaapkamer, de schone zang
uit de luit, de hele lent' uit een handvol gronds.
O! Het dauwt zaligheden om mij heen,
Mijn vingeren lekken van genade.

Nocturne.

Als iedereen en alles sliep, en al de
dingen in de nachtelijke stilte waren,
als alleen de sterren wenkten, hoog en
helder boven de aarde in sneeuw, zaten
er arme herders bij een knappend vuur,
op een der heuvelen hunne kudde te hoeden.

Op de schelft, in de duisternis, zat er
een te dromen op zijn viool.

Van de herders die de waak hadden, terwijl
de anderen de rust genoten tussen de
vettige, wollen schapenlijven, zaten er
vier nevens het vuur, bij een pot bier
"scherpenheuvel" te spelen; elkendeen
die won, mocht een slok van den lekkeren
oudenaerds genieten.

8. De sterre met den steert.

Zie! 't Weerlicht! 't Kan niet,
de hemel staat vol sterren.
Moeder, moeder, de hemel valt!
de sterre met den steert,
de sterre verschijnt voor den tweeden keer,

Zij komt ons iets zeggen!
Alle sterren met een steert komen ons iets zeggen.
Zal het oorlog zijn?
Of de pest?
Of hongersnood?
Zou de wereld niet vergaan?

Er kraait een haan.
Hooft! Er kraaien overal hanen.
Ik hoor muziek.

En plotseling hoog voor hen een blinkende
engel, met draaiende lichtkransen aller
kleuren om zich henen.
Al die bevende mannen waren omhangen met
het perelmoerig licht, dat van den engel
kwam, uit zijn groengewaterde mantel-
plooiën, uit zijn gulden haren,
't hemelsblauwe kleed en zijn trillende
vlammenvleugelen.

Maar als de engel gezegd had met een
diepe, zoete klankenstem, dat zij meer
in hunne herten zong dan uit den engel
zijn mond:
"Wees niet bevreesd, want zie, ik boodschap

ulieden een grote blijdschap, ... dat heden de zaligmaker was geboren, in de vorm van een klein onmondig kindeken, dat zij ginder diep in 't veld, bij Bethlehem, in doeken zouden vinden." zagen zij met vroomheid tot hem op en aanhoorden rillend en met kloppend hart de grote verkondiging. En machtig als de storm, maar bedwelmend als de nachtegaal in zijn liefdetijd, zong het, tot heel ver in de duizelende diepte van engelenlicht: "Gloria aan God in den hoge, en vrede op aarde aan de mensen van goeden wil."

9. Wat zang, wat klang.

Wat zang, wat klang van d'engelse scharen.
Komen de herderkens heden verklaren van
deze nacht, zo lang verwacht,
dat van een maagd nu is voortgebracht
een teder Kind uit duizend verkoren,
dat van Maria nu is geboren.
In enen stal, den God van al,
Die ons komt zoeken in arme doeken.
Tot boeten Adams ellendigen val.

Pierken en Klaaiken, Hansken en Toontjen,
Maaiken en Anneke, Lieneken haar zoontjen,
En Antonet met Lisabet, kwamen naar
't stalleken kuisen net.
Teunen sprak eerst met zijn bonte kaken:
Zo m'ons bedriegt wat zullen wij maken?
Lienken zei gauw: O gij rabouw!
Al zijn de vrouwkens wat licht van gelove,
wilt gij niet komen blijft op uw getouw.

Heel het gezelschap vol vreugd'en vrede:
D'een had een trommel of moeselken mede.
D'Een had een luit, d'ander een fluit,
Kwamen ten lest' op het stalleken uit.
En hebben daar naar 's engels verkonden,
Jesus, Maria en Jozef gevonden;
Een Kind op hooi en weinig strooi,
Den Aldermeesten beademd door beesten,
lag in een krib in die schapwachterskooi.

10. Marche van de Koningen uit Oriënten.

Heel ver, achter de blauwe heuvelen,
ruiste er groeiend muziek, met vaag,
rhythmisch, donderrommelend geroffel,
waarvan 't gedreun tot in hunne benen kwam.

Het wies en zwol tot een afgetekend
lied van veelvuldig bazuingeschal
onderdaverd en overgonsd van pauken
en van gongen.

Maria begreep en rilde, en als bij
ingeving stamelde ze tot Jozef:
"Ze komen voor ons kind."

11. Reges de Saba veniunt.

Reges de Saba veniunt,
Aurum thus myrram offerunt.

Amor, Amor, Amor quam dulcis est Amor.

In trantes domum invicem,
Salutant deum et hominem.

De koning sprak met ontroerde vrouwestem
in gebroken Vlaams:

"Laat ons toe u te groeten!

Het kind, dat gij in uwe armen draagt,
aanbiddelijke moeder, is de nieuwe koning,
wiens ster wij verwachten, en die wij in
het Oosten op onze reize naar hier dan
Goddank ook ontdekt hebben.

Uw kind is de koning van Hemel en aarde
en van alle komende geslachten, en alhoewel
hij op uw armen zit in de vorm van een
lief kindeken, vervult hij met zijn geest
alle dingen die wij zien en niet zien; hij
is de schedel van den Hemel en de torser
aller werelden, hij is God!"

Als zij heengingen naar hunne Morgenlanden,
in maneschijn en fakkellicht, elke koning
een stukje windellap van 't kind als een
heilige relikwie zorgvuldig bij zich droeg,
stampten zij zonder het te willen alle
hoge geestelijke vreugde van Maria stuk,
staken haar een priem in 't hart, met te
zeggen: "Nu zullen wij ook naar Herodes
gaan en hem melden waar uw kind zich
bevindt, opdat hij volgens zijn belofte
een dezer dagen ook het kind kome bezoeken
en aanbidden."

En nog den eigensten nacht, nadat Jozef
in zijn droom een grote engel had gezien
die wanhopig gebiedend zei: "Vlucht, want
Herodes gaat het kind zoeken om het te
doden!" als de maan rood gebrand op de
slapende heuvelen ging liggen, trokken
zij weg met het nodige gerief. Maria en
het kind op het goedaardig ezeltje, en
Jozef trekkend vooraan, almaardoor
biddend, in de richting van de noordster.

Orkest en recitant :

Er schijnen nog geen sterren, maar de
zilveren draad van 't jonge maansikkeltje

buigt zich helder op het groene goud van
den uitgaanden dag.
Vrede weegt over de aarde, en de bomen
omhullen zich met trage schemering.
Zij zullen weldra slapen.

Er hangt een geur van fruit allerwegen,
want we zijn in September; en op het veld
brandt een rood patattenvuur dat luie
strepen smoor voor de hoge bomen weeft.
Een laat vleermuisken trilt donker op de
lucht.

Daar in de witte woning waar Jozef, Maria
en het kind in vrede wonen, staat het
venster open. Er brandt nog geen licht,
de geur der donkere rozen hangt tot in de
schemerduistere kamer, en van weerskanten
van de tafel waarop brood en koffie staat,
liggen in biddende houding de handen van
een man en die van ene vrouw gevouwen.

Terwijl een mannestem brommend als een
hommel den zegen des hemels over het eten
roept, slaan de bolle handekens van een
kind een houten lepel rumoerig op de tafel.

12. Van Jesus en Sint-Janneken.

Lest mael op eenen somerschen dagh,
Maer hoort wat ick bevallijcks sagh,
Van Jesus en Sint-Janneken,
Die speelden met een lammeken,
Al in een groen geklavert landt,
Met een papschoteltjen in hun handt.

D' één troetelde dat lammeken sijn hoot,
en d' ander kittelde het onder sijnen poot.
Het lammeken gingh springhen,
en Janneken gingh singhen,
en huppelde en trippelde al deur de wey,
en dese crollebollekens die dansten allebey.

Sy saten en reden al overhandt,
en rolden en tuymelden in het sandt.
En dese twee cleyn jongheskens,
die deden sulcke sprongheskens,
en al de kinderkens saghen hm aen,
tot dat se ten leste sijn thuyt ghegaen.

Nae tafel soo danckten zij onsen Heer,
en vielen beid' op hun kniekens neer.
Maria gaf een cruyseken,
daertoe een suyker huyseken;
en songh hen stillekens in den slaep,
en naer het stalleken gingh het schaep.

**Geachte aanwezigen,
Alle uitvoerders nodigen u vriendelijk
uit om na het concert bij een lekker
drankje nog even na te praten en dit
in de zaal "de Maasvallei".**

Hartelijk Welkom

